



ת"פ 34528/06/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34528-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא אלמן ואב לשלושה קטינים אשר הוצאו מחזקתו למסגרות חוץ ביתיות ואילו המתלוננת היא פקידת סעד אשר טיפלה במסגרת עבודתה בעניינם של הקטינים. ביום 19.6.22 אמורה הייתה להתקיים ועדה בעניינם של הקטינים ולצורך קידום רצונו להשיב לחזקתו את הקטינים התקשר הנאשם אל המתלוננת. בשיחה זו הטיח בה הנאשם כי היא הורסת את חייו ובהמשך איים עליה באומרו "מה את רוצה שאני אתאבד? מה את רוצה שאני אהרוג אותך? אל תדאגי ביום ראשון צפויה לך הפתעה את תקבלי את שלך".

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טען כי באמצעות האיום ביקש הנאשם להלך אימים על המתלוננת וזאת על רקע תפקידה. משכך נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלווה נפשה של המתלוננת, האוטונומיה שלה וכן הסדר הציבורי. ביחס למדיניות הענישה הפנתה המאשימה לפסיקה וטענה כי מתחם הענישה נע בין שישה חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר, בצירוף ענישה נלווית. ביחס לעונש שיש להשית על הנאשם, צוין שמדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי בתחום האלימות, אשר ריצה מאסרים בעבר. לאור כך עתרה המאשימה להשית על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

3. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ספונטני בו לא נשקפה למתלוננת סכנה וזאת בשל העובדה שהאיום הושמע בשיחת טלפון. נטען כי מתחם הענישה נע במקרה זה בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל. כן נטען כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי וכן העדת עדים, והגם שעברו הפלילי אינו נקי, אזי מדובר בעבר ישן יחסית וכי העבירה האחרונה נעברה לפני כחמש שנים. הסנגור הדגיש עוד שהנאשם הוא אלמן ומצוי



בהליכי גירוש מבת זוג הנוכחית. לנאשם שלושה ילדים (מושא כתב האישום) והוא סובל ממצב בריאותי רעוע. לאור כל זאת, ביקש הנאשם להסתפק ב-30 ימי מאסר, בניכוי ימי המעצר וכן להטיל מאסר על תנאי. כן ביקש הנאשם להימנע מענישה כלכלית בשל מצבו.

4. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא מודע למעשיו וציין כי לאור מעצרו הוא אינו יודע כלל מה התרחש בסופו של דבר בוועדה. כן הדגיש את מצבו הרפואי הקשה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. **ביחס לערכים המוגנים שנפגעו** הרי שהדברים ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון ובאוטונומיה של הפרט. מושא האיום היא פקידת סעד שתפקידה היה לדאוג לרווחת ילדיו של הנאשם, ובמקרה זה בניגוד לרצונו, ומשכך נפגע ערך מוגן נוסף והוא יכולתם של עובדי הציבור לספק שירות חיוני, דבר הפוגע בעקיפין בציבור כולו.

6. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** אכן, מעובדות כתב האישום לא ניתן לקבוע שמדובר באירוע מתוכנן, ומשכך יש להניח לטובת הנאשם כי מדובר באמירה שיצאה מפיו בשל להט הרגע והנושא הטעון שברקע. כמו כן יש להביא בחשבון שמדובר בשיחה טלפונית ולא פנים אל פנים. יש אף להביא בחשבון את הסיבות שברקע האמירה, היינו הוצאת ילדיו של הנאשם מחזקתו בניגוד לרצונו. עם זאת, לחומרה יש להביא בחשבון כי מדובר באיום ובו אמירה מפורשת בדבר רצונו של הנאשם להרוג את המתלוננת. אציין כי אף אם האמירה שקדמה לכך לפיה "מה את רוצה שאני אתאבד" אינה בבחינת איום כאשר היא באה לבדה (רע"פ 8736/15 **זילפה צוברי בר נ' מדינת ישראל** (17.1.2018); ואיני מחווה דעה בנושא שכן הוא אינו רלוונטי), אזי חיבור המשפט בצמידות למשפט "מה את רוצה שאני אהרוג אותך" יוצר איום חמור, שכן הנאשם יצר בכך אווירה לפיה "אין לו מה להפסיד" וכידוע מצב זה מסוכן ביותר ומשכך גורם לפחד בליבו של המאיום. מדובר אפוא באיום שאינו במדרג קל וכאשר מוסיפים לכך שמטרתו הייתה להשפיע באמצעות הפחדה על עובדת ציבור המבצעת תפקיד רגיש, קשה וטעון, יש לסווגו במידת חומרה ממשית.

7. מדיניות הענישה בעבירות איומים ואלימות כלפי עובדי ציבור מחמירה ולא אחד נפסק כי יש להוקיע תופעה פסולה זו על דרך הטלת עונשים מחמירים. נקבע כי על בתי המשפט לנקוט יד קשה כלפי המבצעים עבירות אלו ולהעניק לגורמי הטיפול את ההגנה לה הם ראויים במילוי תפקידם החשוב והמורכב. לצורך בחינת מדיניות הענישה בנושא אפנה לרע"פ 3057/18 **פלדמן נ' מדינת ישראל** (20.6.2018), בו נידון עניינו של נאשם שבמהלך שיחת טלפון עם העובדת הסוציאלית שטיפלה בזמני השהות עם בתו, איים עליה בפגיעה בה ובבני משפחתו. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אגב הפעלת מאסר מותנה בחופף; רע"פ 8253/11 **לורנס נרייה נ' מדינת ישראל** (4.12.2011), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בריבוי עבירות איומים, העלבת עובד ציבור והטרדה באמצעות מתקן בזק, שנעברו כלפי עובדת סוציאלית אשר טיפלה בתיאום פגישות עם בתו, בשל היותו אסיר. במספר רב של הזדמנויות איים הנאשם על המתלוננת ברצח, קילל אותה ושלה אליה מכתבים מהכלא. הנאשם, שהורשע בעבר



בעבירות דומות, נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה; עפ"ג 3787-05-21 **קצב צור נ' מדינת ישראל** (8.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שאיים על עובדת סוציאלית בכך שיפגע באשתו ונגזרו עליו שמונה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ע"פ 17648-03-17 **פודגורני נ' מדינת ישראל** (20.6.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי שתי עובדות סוציאליות ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל (ונקבע יחס בין עונש זה לבין מאסר בו נשא הנאשם אותה עת). במקרה זה, איים הנאשם על עובדות סוציאליות שטיפלו בהליכים הקשורים לבנו כי אם יפעלו על פי תכנית הטיפול המוצעת הוא "יהפוך אותן אחת אחת וישב עליהן" וכן איים כי "אם תוציאו אותו למשפחה אנו אשכור את הראש לשתיכן אפילו אם אני אשב בכלא"; עפ"ג 1015-07-20 **בכר נ' מדינת ישראל** (29.12.2020), בו נדחה ערעור נאשם שאיים על עובדת סוציאלית ברצח אשתו ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן חמישה חודשים). בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד תשעה חודשי מאסר בפועל וערכת הערעור ציינה כי "לא ראינו להתערב במתחם זה אשר הולם את נסיבות ביצוע העבירות הכוללות איום קשה ברצח באוזני עו"ס"; עפ"ג 31668-08-17 **עדואן נ' מדינת ישראל** (22.10.2018), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית ונידון ל-4 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הגיע הנאשם למעון בו אמור היה לפגוש את ילדיו וכשנאמר לו שהפגישה בוטלה, איים על העובדת הסוציאלית שהייתה במקום באופן שאמר לה "מי את בכלל, אני אראה לך עוד מה זה ואני אדאג לחטוף את הילדים". ערכאת הערעור קבעה כי עונש של 4 חודשי מאסר "אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת"; ת"פ 7705-03-18 **מדינת ישראל נ' אמסאעד** (25.2.2020), בו הורשע נאשם בשתי עבירות איומים, בשני כתבי אישום שצורפו. באחד איים על מנהלו במקום העבודה ובשני איים על עובדת סוציאלית באומרו "אני אשרוף את המשרד ואגמור את הסיפור הזה עוד היום". הנאשם נידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי; ת"פ 45759-08-16 **מדינת ישראל נ' בן שלמה שגב** (22.9.2016), בו נידון נאשם ל-70 ימי מאסר בשל כך שאיים על שתי עובדות סוציאליות באומרו כי "אם יבואו אליי מעקלים הביתה אני אקח בלון גז ואתפוצץ ... אני אחטוף נשק מחייל ואירה באנשים בסניף ביטוח לאומי".

8. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיו של מקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקום המצדיקים חריגה לקולה ממתחם הענישה, לא התבקש תסקיר ולא הובאו כל נתונים בדבר סיכויי שיקום הנאשם.

10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר ביטאה נטילת אחריות וחרטה ואף חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננת. הבאתי גם בחשבון שהודאה זו באה בתחילת ההליך ממש וזמן קצר מאוד לאחר הגשת האישום. כן הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הרפואי. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית הכולל הרשעות בעבירות אלימות ואיומים ואת העובדה כי ריצה בעבר שני מאסרים מאחורי



סורג וברית. עם זאת, הבאתי בחשבון כי הרשעתו האחרונה היא בגין עבירה משנת 2017.

11. ביחס למיקום העונש בגדרי המתחם, אזי יש למקמו קרוב לאמצעו וזאת על רקע העבר הפלילי, היעדר אופק שיקומי, התייחסותו של הנאשם לעבירה והצורך בהרתעה (ראו בהשוואה ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020)). בהקשר זה אציין כי בדבריו בטיעונים לעונש לא נשמעה כל התנצלות והנאשם היה ממוקד בבעיותיו ולא הביע אמפתיה כפי שהיה מצופה ממנו. עם זאת, לאור מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם אמנע מהטלת קנס.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **100 ימי מאסר בפועל** החל מיום מעצרו - 13.6.2022.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, במעמד הצדדים.